

สมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
Structural Equation Model of The Operational Success of Food Industry
Entrepreneurs, The Federation of Thai Industries

ไพโรจน์ พิภพเอกสิทธิ์

Phairhoote Phiphopaekasit

คณะบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Faculty of Business Administration and Service Industry,

King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Thailand

E-mail: phairhoote.p@bsa.kmutnb.ac.th

Received August 11, 2023; Revised October 6, 2023; Accepted December 11, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) เพื่อวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารที่ปฏิบัติงานตำแหน่งผู้บริหารระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 330 คน ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น และการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เส้นทาง

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.12 – 4.28 เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้ นวัตกรรมทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขัน คุณลักษณะของผู้ประกอบการ และความสำเร็จในการดำเนินงาน 2) สมการโครงสร้างของ

ความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่า $df = 122$, χ^2 -test (p) = .861, χ^2/df = .862, GFI = .969, AGFI = .947, CFI = 1.000, NFI = .967, RMSEA = .000, RMR = .020, Hoelter = 505, R^2 = .27 และ 3) เส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน = .550 ความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน = .521 คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ = .263 และนวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน = .235 ตามลำดับ องค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ ทำให้ทราบตัวแปรที่มีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติร่วมกันส่งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินธุรกิจได้

คำสำคัญ: ความสำเร็จในการดำเนินงาน; อุตสาหกรรมอาหาร; สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

Abstract

This research aimed to: 1) study the level of variables affecting the operational success of food industry entrepreneurs, the Federation of Thai Industries; 2) develop and verify the structural equation model of the operational success of food industry entrepreneurs, the Federation of Thai Industries, with empirical data; and 3) analyze the direct effect of factors affecting the operational success of food industry entrepreneurs, the Federation of Thai Industries. The population consisted of entrepreneurs in the food industry group who work in lower, middle, and top management positions. The sample group was 330 entrepreneurs in the food industry group, obtained by selecting a sample without using the principle of probability. The sampling used the method of purposive random selection. The research tools were questionnaires. Statistics used in the research included mean, percentage, standard deviation, skewness, kurtosis, Pearson correlation coefficient, confirmatory analysis, and path analysis.

It was found that 1) the level of variables affecting the operational success of food industry entrepreneurs, the Federation of Thai Industries, has an average between 4.12 and 4.28, arranged from highest to lowest average as follows: business innovation, competitive advantage, entrepreneur characteristics, and operational success. 2) Develop and verify the structural equation model of the operational success of food industry entrepreneurs, the Federation of Thai Industries, with empirical data finding that $df = 122$, χ^2 -test (p) = 0.861, χ^2/df = 0.862, GFI =

0.969, AGFI = 0.947, CFI = 1.000, NFI = 0.967, RMSEA = 0.000, RMR = 0.020, Hoelter = 505, R² = .27, and 3) In the direct effect of factors affecting the operational success of food industry entrepreneurs, the Federation of Thai Industries found that entrepreneur characteristic has a positive direct effect on competitive advantage = .550, competitive advantage has a positive direct effect on operational success = .521, entrepreneur characteristic has a positive direct effect on business innovation = .263, and business innovation has a positive direct effect on competitive advantage = .235, respectively. The knowledge and findings from this research reveal the variables that are of statistical significance that together directly and indirectly influence the operational success of food industry entrepreneurs, according to the Federation of Thai Industries, and the research results can be used as guidelines for business operations.

Keywords: Operational success; Food industry; The Federation of Thai Industries

บทนำ

อุตสาหกรรมอาหารมีการส่งออกสินค้าอาหารในปี 2564 มีมูลค่า 1,107,450 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8 คิดเป็นมูลค่า 34,890 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ขณะที่ส่วนแบ่งตลาดโลกของไทยลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 2.3 จากเดิมร้อยละ 2.32 ในปี 2563 และอันดับประเทศผู้ส่งออกอาหารของไทยคงที่อยู่อันดับที่ 13 ของโลก ผลของการส่งออกขยายตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ เนื่องจากความกังวล COVID-19 คลายตัวลง ประเทศคู่ค้าผ่อนคลายกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลให้สินค้าส่งออกที่มีตลาดในกลุ่มธุรกิจบริการร้านอาหารและโรงแรมปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับได้รับปัจจัยบวกจากเงินบาทที่อ่อนค่า ส่งผลดีต่อกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารที่เน้นผลิตเพื่อการส่งออก และปัจจัยที่ส่งผลทำให้การส่งออกอาหารในภาพรวมขยายตัวดีคือราคาสินค้าเกษตร และวัตถุดิบอาหารที่ปรับตัวสูงขึ้น แนวโน้มการส่งออกสินค้าอาหารไทยปี 2565 คาดว่าจะมีมูลค่า 1.2 ล้านล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 ซึ่งหากเป็นไปตามคาดจะเป็นสถิติส่งออกสูงสุดครั้งใหม่ จากความต้องการสินค้าในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องทั้งร้านอาหารและโรงแรมค่อย ๆ ฟื้นตัวหลังความกังวล COVID-19 และเงินบาทอ่อนค่าส่งผลดีความสามารถการแข่งขันด้านราคา อย่างไรก็ตามคาดว่าจะยังมีอีกหลายปัจจัยที่จะทำให้การส่งออกไม่เป็นไปตามคาดการณ์ ได้แก่ เงินเฟ้อ ที่มาจากราคาสินค้าเกษตร ราคาพลังงาน และค่าขนส่ง ทำให้กำลังซื้อผู้บริโภคลดลงและต้นทุนสินค้าปรับตัวสูงขึ้น (Bangkokbiznews, 2022)

สถานการณ์ดังกล่าวประเทศที่มีอุตสาหกรรมเข้มแข็งมักจะมีการส่งออกสินค้าที่มีมูลค่าสูงและมีส่วนแบ่งตลาดที่ใหญ่ในระดับนานาชาติ การส่งออกเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการเติบโตของประเทศเนื่องจากส่งผลต่อรายได้และการจ้างงานในประเทศ ความสำเร็จในการส่งออกสินค้าที่มีมูลค่า

สูงนั้นอาจส่งผลมาจากหลายปัจจัย แต่สำหรับอุตสาหกรรมอาหารโดยเฉพาะความสำเร็จในการแข่งขันนั้นอาจมาจากความสามารถในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและความพร้อมในการตอบสนองความต้องการของตลาด การบริหารจัดการธุรกิจอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การนำเสนอนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ทันสมัย และสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้ หากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารไม่สามารถพัฒนาคุณลักษณะของตนและนวัตกรรมทางธุรกิจให้เพียงพอเพื่อเสริมสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน อาจทำให้เกิดสภาพการดำเนินธุรกิจที่ขาดทุนและอาจต้องออกจากตลาดในที่สุด การเติบโตอย่างยั่งยืนในอุตสาหกรรมอาหารเกิดจากความสามารถในการเรียนรู้และปรับตัวตามสภาพแวดล้อมธุรกิจรวมถึงการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อคว้าโอกาสและต้านทานความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในตลาดระหว่างประเทศ

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานจากนักวิชาการ เช่น Kerr, Ker and Xu (2018), Shan, Song and Ju (2016), Linares et al. (2019), and Wongrat (2021) กล่าวว่า นวัตกรรมทางธุรกิจที่ดีคือความสามารถในการนำความคิดใหม่ ๆ ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดการขององค์กรให้เกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ในรูปแบบของสินค้าและบริการ เรียกว่า “นวัตกรรมทางธุรกิจ” นั่นคือความสามารถในการสร้างและนำไอเดีย นวัตกรรม และความคิดใหม่ ๆ ไปใช้ในกิจกรรมธุรกิจ เพื่อสร้างความแตกต่างและความเป็นเลิศในตลาดที่แข่งขันกันอย่างรุนแรง นวัตกรรมทางธุรกิจประกอบด้วยหลายประเภทที่มีความสำคัญในการพัฒนาธุรกิจ เช่น นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมการตลาด นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมจัดการ นวัตกรรมเทคโนโลยี การใช้นวัตกรรมทางธุรกิจอย่างเหมาะสมและตรงตามความต้องการของตลาด สามารถเสริมสร้างความแข่งขันและสร้างความเป็นเลิศในธุรกิจขององค์กร อีกทั้งยังช่วยให้องค์กรก้าวไปข้างหน้าในการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคที่เทคโนโลยีและความเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ไม่หยุดยั้ง (Rajapathirana & Hui, 2018; Wongrat, 2021) และความได้เปรียบในการแข่งขันในธุรกิจมีองค์ประกอบหลายด้านที่มีความสำคัญในการก้าวข้ามและเปิดตัวในตลาดโดย ได้แก่ ตำแหน่งทางการตลาด ศักยภาพของผู้ประกอบการ ความสามารถในการแข่งขัน และความพึงพอใจของลูกค้า เนื่องจากความได้เปรียบในการแข่งขันไม่ได้มาจากปัจจัยเดียวเท่านั้น แต่เกิดจากการประสานความสำคัญของปัจจัยเหล่านี้เข้าด้วยกันในกิจกรรมธุรกิจ การตระหนักถึงความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้า การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่เหมาะสม การนำเสนอความแตกต่างของผลิตภัณฑ์หรือบริการ และความพร้อมในการรับมือกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมธุรกิจให้สามารถดำเนินงานอย่างประสบความสำเร็จในตลาดและส่งผลให้ธุรกิจเติบโตอย่างต่อเนื่อง (Mukerjee, 2016; Nakkasem & Pasunon, 2018; Bhrannanachote, 2021) การดำเนินธุรกิจในภาพรวมมีการใช้ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของธุรกิจประกอบด้วย ตัวชี้วัด 4 ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการเติบโต โดยผลลัพธ์ที่ได้จะทำให้ธุรกิจรู้สภาพปัจจุบันขององค์กรเป็นอย่างไรเพื่อให้องค์กร

ได้มีโอกาสในการปรับเปลี่ยนและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน Kaplan & Norton (1992) และ Wongrat (2021) กล่าวว่าความสำเร็จในการดำเนินงาน ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านมุมมองทางการเงิน 2) ด้านมุมมองของลูกค้า 3) ด้านธุรกิจภายใน และ 4) ด้านนวัตกรรมและการเรียนรู้

การศึกษาในครั้งนี้ใช้แนวคิดการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างและมุ่งเน้นศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการ นวัตกรรมทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขัน ความสำเร็จในการดำเนินงาน เพื่อนำเสนอผลการศึกษาโดยภาพรวมต่อผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งผู้สนใจทั่วไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐาน H₁ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ
- สมมติฐาน H₂ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน
- สมมติฐาน H₃ นวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน
- สมมติฐาน H₄ ความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ (Entrepreneur Characteristic)

Kerr, Kerr & Xu (2018); Linares, Kellermanns, Fernandez & Sarkar (2019); Wongrat (2021); Piros (2021) กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการเป็นคุณสมบัติหรือความเป็นอยู่ที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ คุณลักษณะเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการสร้างและบริหารจัดการธุรกิจให้เป็นมืออาชีพและมีความเสถียรต่อความเจริญเติบโตในระยะยาว โดยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความเป็นตัวของตัวเอง: ผู้ประกอบการควรมีความเชื่อมั่นในตนเองและในความสามารถของตนในการทำธุรกิจ พร้อมทั้งจะรับผิดชอบและตัดสินใจเป็นอย่างดีตั้งใจ และมีความตั้งใจในการคิดริเริ่มและดำเนินธุรกิจเพื่อให้เกิดผลกำไรและเติบโต 2) ความมีนวัตกรรม:

ผู้ประกอบการควรมีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจ เสริมสร้างผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดและทันสมัยกับเทคโนโลยีและแนวโน้มใหม่ 3) ความกล้าเสี่ยง: ผู้ประกอบการควรเปิดโอกาสในการลงทุนและยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการทำธุรกิจ โดยพร้อมที่จะต่อสู้และเรียนรู้จากความล้มเหลวเพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาต่อไป 4) ความก้าวร้าวในการแข่งขัน: ผู้ประกอบการควรมีความพยายามในการแข่งขันเพื่อเป็นผู้นำสินค้าและบริการในตลาดและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนและพัฒนากิจการเพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งในตลาด และ 5) การเรียนรู้และการเติบโต: ผู้ประกอบการควรมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อต่อยอดความรู้และประสบการณ์ในการทำธุรกิจ พร้อมที่จะพัฒนาตนเองและองค์กรเพื่อให้สามารถเติบโตและก้าวไปข้างหน้าในตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการขึ้นอยู่กับองค์ประกอบเหล่านี้ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นกลุ่มที่สนับสนุนในการเจริญเติบโตของธุรกิจให้เป็นไปอย่างยั่งยืน สรุปได้ว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อนวัตกรรมทางธุรกิจและความได้เปรียบในการแข่งขัน

แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมทางธุรกิจ (Business Innovation)

Rajapathirana and Hui (2018), Maireang (2020), and Wongrat (2021) กล่าวว่านวัตกรรมทางธุรกิจ คือการนำความคิดใหม่และสร้างสรรค์เพื่อสร้างความแตกต่างและความเป็นเอกลักษณ์ในกิจการ เพื่อเพิ่มคุณค่าและความสามารถให้กับองค์กร นวัตกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดและสร้างความสำเร็จในธุรกิจให้มีความยั่งยืน นวัตกรรมทางธุรกิจที่มีความสำคัญมาก 5 ด้าน ได้แก่ 1) นวัตกรรมผลิตภัณฑ์: การพัฒนาสินค้าหรือบริการใหม่ที่มีความแตกต่างในการออกแบบ คุณภาพ หรือประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้า 2) นวัตกรรมการตลาด: การนำเสนอสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ ในวิธีการตลาดที่เปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและเสริมสร้างยอดขาย 3) นวัตกรรมกระบวนการ: การพัฒนากระบวนการผลิตหรือการให้บริการที่มีประสิทธิภาพและเพิ่มประสิทธิผลให้กับองค์กร 4) นวัตกรรมการจัดการ: การพัฒนาวิธีการในการบริหารจัดการองค์กรที่เปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิผลให้กับการดำเนินงาน และ 5) นวัตกรรมทางเทคโนโลยี: การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพและความประสิทธิภาพที่ดีกว่า ดังนั้นนวัตกรรมทางธุรกิจเป็นเอกลักษณ์ที่จำแนกขององค์กรไม่สามารถทำได้ การตั้งคำถาม และการค้นหาวิธีในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาธุรกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าเป็นอย่างดี และเป็นข้อสำคัญที่ผู้ประกอบการควรใส่ใจและพัฒนาต่อยอดเสมอ สรุปได้ว่านวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน

แนวคิดเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage)

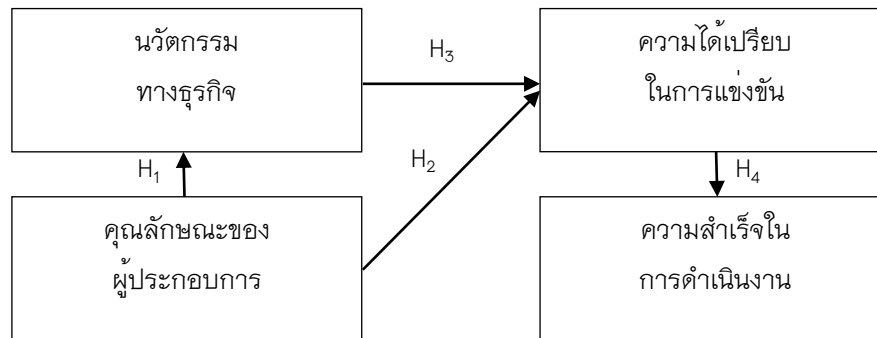
Porter (2005), and Bhammanachote (2021) กล่าวว่า ความได้เปรียบทางการแข่งขัน หมายถึงความสามารถขององค์กรหรือธุรกิจในการแข่งขันในตลาดที่เต็มไปด้วยคู่แข่งที่มีสินค้าหรือบริการที่คล้ายคลึงกัน และมีความต้องการที่เช่นเดียวกันจากลูกค้าหรือตลาดเป้าหมาย ความได้เปรียบนี้อยู่ในระดับที่ดีกว่าคู่แข่งที่เกิดขึ้นจากความเป็นเอกลักษณ์ของธุรกิจ สิ่งที่ทำให้ธุรกิจมีความได้เปรียบในการแข่งขันอาจมาจากหลายด้าน ได้แก่ 1) กลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุน เช่น การดำเนินธุรกิจที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะเลือกใช้วิธีการลดต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อมแทนการเพิ่มราคาสินค้าและบริการ 2) กลยุทธ์การสร้างแตกต่าง เป็นการสร้างคุณค่าให้สินค้าและบริการที่มีความแตกต่างจากคู่แข่ง และ 3) กลยุทธ์การมุ่งเน้นตลาดเฉพาะส่วน เป็นการดำเนินธุรกิจที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดและผู้บริโภค Wattanapunkrith (2021) กล่าวว่า ความได้เปรียบในการแข่งขัน คือการพัฒนาและค้นหาทรัพยากรขององค์กรที่คู่แข่งไม่มีหรือทำในสิ่งที่คู่แข่งไม่สามารถทำได้ ด้านความสามารถหลักหรือความสามารถเฉพาะตัว ซึ่งจะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและความพึงพอใจของลูกค้า เช่น ความได้เปรียบเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรในระยะยาวที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรส่งผลให้เกิดความสำเร็จขององค์กร โดยวัดจาก 4 ด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพ คุณภาพ นวัตกรรม และการตอบสนองของลูกค้า สรุปได้ว่าความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน

แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงาน (Operational Success)

Kaplan & Norton (1992), Sawangrat (2018), and Piro (2021) กล่าวว่าความสำเร็จในการดำเนินงานคือสิ่งที่องค์กรหรือธุรกิจบรรลุเป้าหมายและผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์หรือแผนก่อนหน้า ความสำเร็จในการดำเนินงานขึ้นอยู่กับการทำธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการตอบสนองต่อเป้าหมายและความต้องการของลูกค้า ซึ่งประกอบด้วยหลายด้านสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเงิน: ความสำเร็จในด้านการเงินหมายถึงการทำการกำไรและความเป็นรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจมาจากการลดต้นทุนหรือเพิ่มยอดขาย 2) ด้านลูกค้า: ความสำเร็จในด้านลูกค้าหมายถึงความพึงพอใจของลูกค้าที่เพิ่มขึ้น การควบคุมการสูญเสียลูกค้าและการสร้างฐานลูกค้าที่แข็งแกร่ง 3) ด้านธุรกิจภายใน: ความสำเร็จในด้านธุรกิจภายในหมายถึงความเป็นอยู่ที่มีความเป็นระบบและมีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตหรือการให้บริการ และ 4) ด้านนวัตกรรมและการเรียนรู้: ความสำเร็จในด้านนี้หมายถึงความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด การเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและความเปลี่ยนแปลงในตลาด สรุปได้ว่าความสำเร็จในการดำเนินงานไม่ได้หมายความว่าถึงการบรรลุเป้าหมายและความสำเร็จในช่วงเวลาเดียวกัน แต่เป็นการพัฒนาและสร้างความสามารถในการดำเนินงานที่ยั่งยืนเพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดและเติบโตในระยะยาว

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎีของ Kaplan and Norton (1992), Porter (2005), Kerr, Kerr and Xu (2018), Linares et al. (2019), Sawangrat (2018), Wongrat (2021), Piro (2021), Bhammanachote (2021), and Wattanapunkrith (2021)

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (The Federation of Thai Industries, 2022)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กำหนดกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 15 เท่าของตัวแปรสังเกต จำนวน 20 ตัวแปร ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน (Hair et al., 2010) เพื่อป้องกันได้รับข้อมูลไม่ครบตามจำนวน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บเพิ่มอีกร้อยละ 10 ได้กลุ่มตัวอย่าง จากเดิมจำนวน 300 ราย เพิ่มเป็นจำนวน 330 ราย การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น และการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ เป็นแบบรายการตรวจสอบ ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของผู้ประกอบการ นวัตกรรมทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จในการดำเนินงาน เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale 5 Level) ตามแนวทางของ Likert (1932)

ตรวจสอบคุณภาพ โดยการประเมิน IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า IOC = 1.00 และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามกับผู้ประกอบการ จำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความ

เชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) รายข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.307 – 0.612 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = 0.876 (Cronbach, 1951)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ทำวิจัยนำส่งแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวน 330 ราย ด้วยตนเองและรอรับแบบสอบถามกลับภายในวันเดียวกัน และส่งแบบสอบถามแบบลงทะเบียน (EMS) เพื่อให้ผู้ประกอบการตอบแบบสอบถามและส่งกลับผู้ทำวิจัยแบบลงทะเบียน (EMS)

เกณฑ์การแปลความหมายระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ คะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด คะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก คะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง คะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย และคะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เส้นทาง

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยในครั้งนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เครือข่ายมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ หมายเลขการรับรอง NREC No. 0059/2565

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจากผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยส่วนใหญ่ พบว่า เพศชาย จำนวน 208 คน ร้อยละ 63.03 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 121 คน ร้อยละ 36.67 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 285 คน ร้อยละ 86.36 ตำแหน่งงาน ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 140 คน ร้อยละ 42.43 ประสบการณ์ทำงาน 16 – 20 ปี จำนวน 94 คน ร้อยละ 28.48 ขนาดของสถานประกอบการขนาดใหญ่ (จำนวนพนักงานมากกว่า 200 คนขึ้นไป) จำนวน 138 แห่ง ร้อยละ 41.82 ประเภทธุรกิจบริษัทจำกัด จำนวน 277 แห่ง ร้อยละ 83.94 และระยะเวลาการดำเนินการ 16 – 20 ปี จำนวน 96 แห่ง ร้อยละ 29.09

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นวัตกรรมทางธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 4.28 รองลงมา ได้แก่ ความได้เปรียบในการแข่งขัน ค่าเฉลี่ย 4.27 คุณลักษณะของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18 และความสำเร็จในการดำเนินงาน ค่าเฉลี่ย 4.12 ตามลำดับ และการตรวจสอบการแจกแจงปกติ พบว่า ค่าความเบ้ (Skewness) อยู่ระหว่าง -0.384 ถึง -0.594 และค่าความโด่ง (Kurtosis) อยู่ระหว่าง -0.471 ถึง 0.290 ซึ่งมีอยู่ระหว่าง +/-1.96 (Vanichbuncha, 2013) แสดงว่าตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงแบบปกติ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า;

2.1 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงเพื่อตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ของสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รายละเอียดดังตารางที่ 1

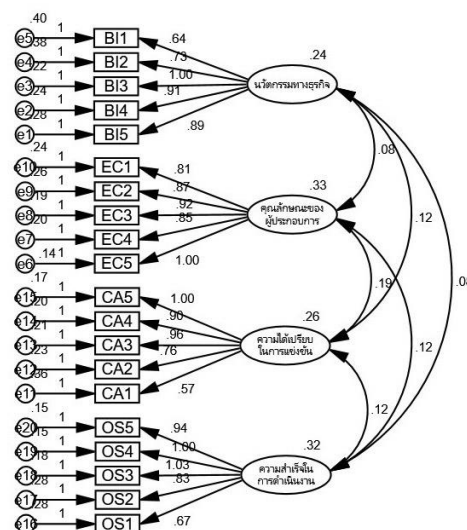
ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงเพื่อตรวจสอบปัญหา Multicollinearity

ตัวแปรแฝง	นวัตกรรมทางธุรกิจ	คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ความได้เปรียบในการแข่งขัน	ความสำเร็จในการดำเนินงาน
นวัตกรรมทางธุรกิจ	1.000			
คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	.275**	1.000		
ความได้เปรียบในการแข่งขัน	.373**	.568**	1.000	
ความสำเร็จในการดำเนินงาน	.240**	.332**	.362**	1.000

** . Correlation is significant at the .01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.240 – 0.568 ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่ำกว่า 0.8 (Rangsunnoen, 2011) สรุปได้ว่า ตัวแปรแฝงที่นำมาวิเคราะห์ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity หรือมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงมากจนเกินไป

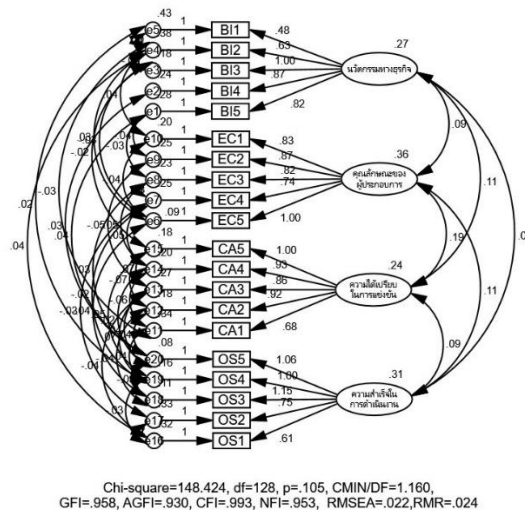
2.2 ผลการตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ตัวแปรสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รายละเอียดดังภาพที่ 2 และภาพที่ 3

Chi-square=742.975, df=164, p=.000, CMIN/DF=4.530, GFI=.817, AGFI=.766, CFI=.805, NFI=.765, RMSEA=.104, RMR=.032

ภาพที่ 2 ผลการตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ในโหมด Standardized Estimates (ก่อนการปรับปรุง)

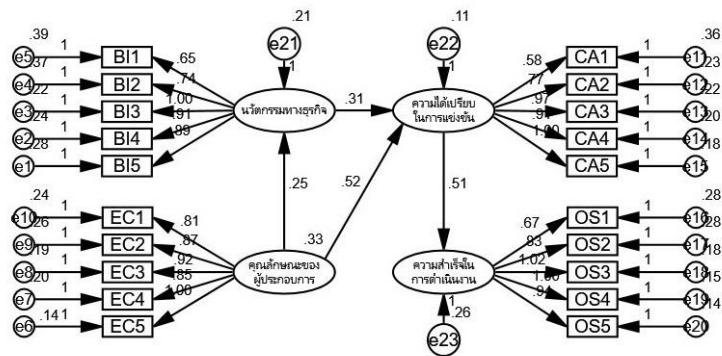
จากภาพที่ 2 พบว่า ก่อนการปรับปรุง ค่า $df = 164$, ค่า χ^2 -test (p) = .000, ค่า $\chi^2/df = 4.530$, ค่า $GFI = .817$, ค่า $AGFI = .766$, ค่า $CFI = .805$, ค่า $NFI = .765$, ค่า $RMSEA = .104$, ค่า $RMR = .032$ และ ค่า Hoelter = 93 สรุปได้ว่าองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ไม่สอดคล้องกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างและการทบทวนวรรณกรรม และข้อมูลเชิงประจักษ์

ภาพที่ 3 ผลการตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ในโหมด Standardized Estimates (หลังการปรับปรุง)

จากภาพที่ 3 พบว่า หลังการปรับปรุง ค่า $df = 128$, ค่า χ^2 -test (p) = 0.105 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งค่า p มากกว่า 0.5, ค่า $\chi^2/df = 1.160$, ค่า $GFI = 0.958$, ค่า $AGFI = 0.930$, ค่า $CFI = 0.993$, ค่า $NFI = 0.953$, ค่า $RMSEA = 0.022$, ค่า $RMR = 0.024$ และ ค่า Hoelter = 373 โดยทุกค่าสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen, 1989; Kaplan, 2000; Diamantopoulos & Siguaw, 2000) สรุปได้ว่าองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) สอดคล้องกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างและการทบทวนวรรณกรรม และข้อมูลเชิงประจักษ์

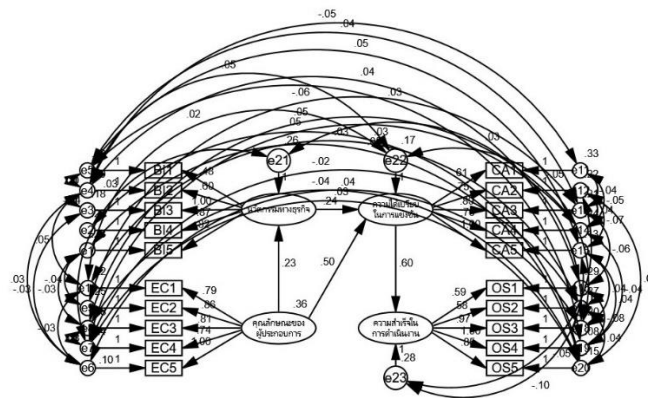
2.3 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รายละเอียดดังภาพที่ 4 และภาพที่ 5

Chi-square=750.048, df=166, p=.000, CMIN/DF=4.518,
GFI=.816, AGFI=.767, CFI=.804, NFI=.763, RMSEA=.103, RMR=.033

ภาพที่ 4 ผลการพัฒนาและตรวจสอบสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในโหมด Standardized Estimates (ก่อนการปรับปรุง)

จากภาพที่ 4 พบว่า ก่อนการปรับปรุง ค่า $df = 164$, ค่า χ^2 -test (p) = 0.000, ค่า $\chi^2/df = 4.518$, ค่า $GFI = 0.816$, ค่า $AGFI = 0.767$, ค่า $CFI = 0.804$, ค่า $NFI = 0.763$, ค่า $RMSEA = 0.103$, ค่า $RMR = 0.033$ และ ค่า $Hoelter = 93$ สรุปได้ว่าองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ไม่สอดคล้องกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างและการทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-square=105.213, df=122, p=.861, CMIN/DF=.862,
GFI=.969, AGFI=.947, CFI=1.000, NFI=.967, RMSEA=.000, RMR=.020

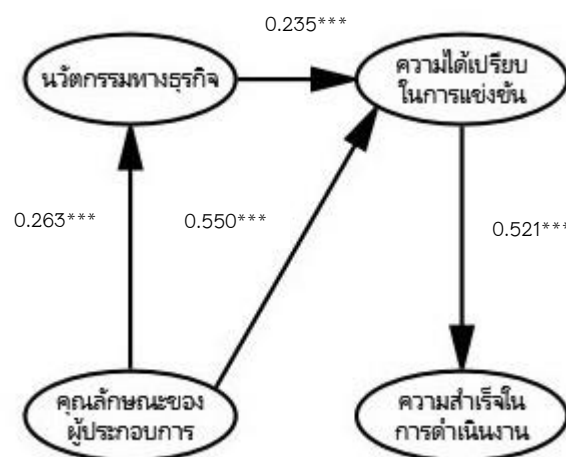
ภาพที่ 5 ผลการพัฒนาและตรวจสอบสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในโหมด Standardized Estimates (หลังการปรับปรุง)

จากภาพที่ 5 พบว่า หลังการปรับปรุง ค่า $df = 122$, ค่า $\chi^2\text{-test} (p) = 0.861$ ไม่นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งค่า p มากกว่า 0.5, ค่า $\chi^2/df = .862$, ค่า $GFI = .969$, ค่า $AGFI = 0.947$, ค่า $CFI = 1.000$, ค่า $NFI = 0.967$, ค่า $RMSEA = 0.000$, ค่า $RMR = 0.020$, Hoelter = 505 และ $R^2 = 0.27$ โดยทุกค่าสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen, 1989; Kaplan, 2000; Diamantopoulos & Siguaw, 2000) สรุปได้ว่าองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) สอดคล้องกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างและการทบทวนวรรณกรรม และข้อมูลเชิงประจักษ์

2.4 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Standardized Regression Weight) ของตัวแปรแฝงคุณลักษณะของผู้ประกอบการ นวัตกรรมทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จในการดำเนินงาน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.360 – 0.910 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร (Cronbach's Alpha) ของตัวแปรแฝงคุณลักษณะของผู้ประกอบการ นวัตกรรมทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จในการดำเนินงาน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.733 – 0.864 ค่าความเที่ยงตรงขององค์ประกอบ (Construct Reliability : CR) 0.823 – 0.832 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.6 (Kaiyawan, 2013) ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average Variance Extracted : AVE) ของตัวแปรแฝงคุณลักษณะของผู้ประกอบการ นวัตกรรมทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จในการดำเนินงาน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.500 – 0.509 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.5 (Kaiyawan, 2013)

3. ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า;

3.1 ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม สมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รายละเอียดภาพที่ 6 และตารางที่ 2

ภาพที่ 6 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักของเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในโหมด Standardized Estimates (หลังการปรับปรุง)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักของเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตัวแปรแฝง	อิทธิพล	นวัตกรรมทางธุรกิจ	คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ความได้เปรียบในการแข่งขัน	ความสำเร็จในการดำเนินงาน
นวัตกรรมทางธุรกิจ	อิทธิพลทางตรง	–	0.263***	–	–
	อิทธิพลทางอ้อม	–	–	–	–
	อิทธิพลรวม	–	0.263	–	–
ความได้เปรียบในการแข่งขัน	อิทธิพลทางตรง	0.235***	0.550***	–	–
	อิทธิพลทางอ้อม	–	0.062	–	–
	อิทธิพลรวม	0.235	0.612	–	–
ความสำเร็จในการดำเนินงาน	อิทธิพลทางตรง	–	–	0.521***	–
	อิทธิพลทางอ้อม	0.122	0.319	–	–
	อิทธิพลรวม	0.122	0.319	0.521	–

***นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001

จากตารางที่ 2 พบว่า 1) น้ำหนักของเส้นอิทธิพลทางตรงมากที่สุด ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน = 0.550*** รองลงมา ได้แก่ ความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน = 0.521*** คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ = 0.263*** และ นวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน = 0.235*** ตามลำดับ 2) น้ำหนักของเส้นอิทธิพลทางอ้อมมากที่สุด ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน = 0.319 รองลงมา ได้แก่ นวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน = 0.122 และคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน = 0.062 ตามลำดับ และ 3) น้ำหนักของเส้นอิทธิพลรวมมากที่สุด ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลรวมต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน = 0.612 รองลงมา ได้แก่ ความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการดำเนินงานมากที่สุด = 0.521 คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน = 0.319 คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลรวมต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ = 0.263 นวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลรวมต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน = 0.235 และนวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน = 0.122 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน H₁ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐาน H₂ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐาน H₃ นวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐาน H₄ ความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ระดับของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พบว่า นวัตกรรมทางธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารให้ความสำคัญกับนวัตกรรมทางธุรกิจ 5 ด้าน ได้แก่ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมการตลาด นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมการจัดการ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rajapathirana and Hui (2018), Maireang (2020), and Wongrat (2021) นวัตกรรมทางธุรกิจ คือการนำความคิดใหม่และสร้างสรรค์เพื่อสร้างความแตกต่างและความเป็นเอกลักษณ์ในกิจการ เพื่อเพิ่มมูลค่าและความสามารถในการแข่งขัน นวัตกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดและสร้างความสำเร็จในธุรกิจให้มีความยั่งยืน นวัตกรรมทางธุรกิจที่มีความสำคัญมาก 5 ด้าน ได้แก่ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมการตลาด นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมการจัดการ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์ที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีค่านัยสำคัญทางสถิติ p มากกว่า 0.5, ค่า χ^2/df น้อยกว่า 2, ค่า GFI มากกว่า 0.9, ค่า AGFI มากกว่า 0.9, ค่า CFI มากกว่า 0.9, ค่า NFI มากกว่า 0.9, ค่า RMSEA น้อยกว่า 0.05 และ ค่า RMR เข้าใกล้ศูนย์ สรุปได้ว่าสมการโครงสร้างที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Bollen (1989), Kaplan (2000), and Diamantopoulos and Siguaw (2000)

วัตถุประสงค์ที่ 3 เส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดังนี้

3.1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการที่มีอิสระในการบริหารงาน สามารถสร้างนวัตกรรม กล้าเสี่ยงในการลงทุน ทำงานเชิงรุก และกล้าที่จะแข่งขันในทุกรูปแบบจึงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wattanapunkitti (2021) คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความเป็นอิสระ การกล้าเสี่ยง การกระทำเชิงรุก การแข่งขันเชิงรุก และความหลงใหลในความสำเร็จมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมองค์กรด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์และวิสัยทัศน์ขององค์กร วัฒนธรรมองค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongrat (2021) การดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตจังหวัดเพชรบุรี ต้องอาศัยการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการที่มีองค์ประกอบตามคุณลักษณะด้านความเป็นอิสระในตนเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน และการทำงานเชิงรุกที่เป็นความโดดเด่นของผู้ประกอบการหรือนักบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อจะส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจโดยผ่านด้านความมีนวัตกรรมทางธุรกิจและความได้เปรียบในการแข่งขัน นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sawangrat (2018) คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านปัจจัยเชิงรุกมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจด้านนวัตกรรมการผลิตและนวัตกรรมกระบวนการ

3.2 คุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการที่มีอิสระในการบริหารงาน สามารถสร้างนวัตกรรม กล้าเสี่ยงในการลงทุน ทำงานเชิงรุก และกล้าที่จะแข่งขันในทุกรูปแบบจึงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wattanapunkitti (2021) คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความเป็นอิสระ การกล้าเสี่ยง การกระทำเชิงรุก การแข่งขันเชิงรุก และความหลงใหลในความสำเร็จมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันด้านต้นทุนต่ำ สร้างความแตกต่างในการรับรู้ของลูกค้า การจัดการการตลาด การใช้เทคโนโลยี และการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร ยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bhrammanachote (2021) ศักยภาพของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wattanapunkitti (2021) การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันอย่าง

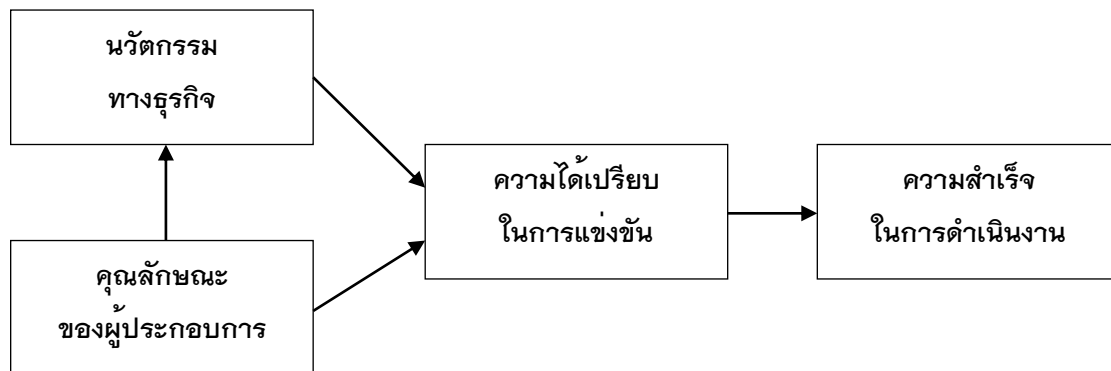
3.3 นวัตกรรมทางธุรกิจ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมการตลาด นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมการจัดการ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีจึงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wattanapunkitti (2021) นวัตกรรมองค์กรด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์และวิสัยทัศน์ขององค์กร วัฒนธรรมองค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการ

แข่งขันด้านมีต้นทุนต่ำ สร้างความแตกต่างในการรับรู้ของลูกค้า การจัดการการตลาด การใช้เทคโนโลยี และการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Saeawut and Treemongkol (2021) ศักยภาพการจัดการนวัตกรรมธุรกิจด้านการจัดการการตลาดมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ruangkalapawongse and Ruangkalapawongse (2020) นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมกระบวนการ และนวัตกรรมการจัดการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการแข่งขันด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ กลยุทธ์การตลาดเฉพาะ กลยุทธ์การสร้าง ความแตกต่าง และการตอบสนองด้วยความรวดเร็ว

3.4 ความได้เปรียบในการแข่งขัน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ การตอบสนองที่รวดเร็ว มุ่งตลาดเฉพาะ และมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยจึงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wattanapunkitti (2021) ความได้เปรียบในการแข่งขันด้านมีต้นทุนต่ำ สร้างความแตกต่างในการรับรู้ของลูกค้า การจัดการการตลาด การใช้เทคโนโลยี และการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงานด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และการเรียนรู้และการเติบโต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chareebut and Boonyoo (2021) ปัจจัยความได้เปรียบทางการแข่งขันด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็วและด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุนมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wattanapunkitti (2021) ความได้เปรียบในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพ คุณภาพ นวัตกรรม และความรับผิดชอบต่อลูกค้ามีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงานด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และการเรียนรู้และการเติบโต

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ทำให้ทราบตัวแปรที่มีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติร่วมกันส่งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จในการดำเนินงานที่สำคัญ 4 ตัวแปร และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจและพัฒนาทักษะบุคลากรในองค์กร ได้แก่ 1) คุณลักษณะของผู้ประกอบการ 2) นวัตกรรมทางธุรกิจ 3) ความได้เปรียบในการแข่งขัน และ 4) ความสำเร็จในการดำเนินงาน โดยองค์ความรู้ใหม่นี้จะส่งผลให้ผู้ประกอบการเกิดความรู้ใหม่ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบในการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศและภายใต้บริบทของโลก การบริหารจัดการและพัฒนาทักษะบุคลากรในด้านดังกล่าวเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ และเป็นการพัฒนาผู้ประกอบการให้เกิดความเข้มแข็ง ทั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการในการยืนยันผลการวิจัยตามแนวคิดทฤษฎีและสมมติฐานการวิจัย รายละเอียดดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 ตัวแปรที่มีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติร่วมกันส่งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สรุป

การศึกษาเรื่องสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ 1. ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คือ นวัตกรรมทางธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความได้เปรียบในการแข่งขัน คุณลักษณะของผู้ประกอบการ และความสำเร็จในการดำเนินงาน ตามลำดับ ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ 2. สมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ 3. เส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 1) น้ำหนักของเส้นทางอิทธิพลทางตรงมากที่สุด ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน รองลงมา ได้แก่ ความได้เปรียบในการแข่งขันมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ และนวัตกรรมทางธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ตามลำดับ นอกจากนี้ผลการศึกษายังทำให้ทราบถึงความสำคัญของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ดังนี้ 1) ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะต้องมีอิสระในการบริหารงาน สามารถสร้างนวัตกรรม กล้าเสี่ยงในการลงทุน ทำงานเชิงรุก และกล้าที่จะแข่งขันในทุกรูปแบบจึงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อนวัตกรรมทางธุรกิจ 2) ด้านนวัตกรรมทางธุรกิจ ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับนวัตกรรม 5 นวัตกรรม คือ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมการตลาด นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมการจัดการ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี 3) ด้านความ

ได้เปรียบเทียบในการแข่งขัน ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ การตอบสนองที่รวดเร็ว มุ่งตลาดเฉพาะ และมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และ 4) ด้านความสำเร็จในการดำเนินงาน ผู้ประกอบการต้องมีความสามารถวิเคราะห์ความสำเร็จทางการเงิน มุมมองของลูกค้า เข้าใจธุรกิจภายในองค์กร ส่งเสริมนวัตกรรมและการเรียนรู้ และมีความสามารถในการทำกำไรอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า นวัตกรรมทางธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ ผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ควรให้ความสำคัญในรายละเอียดทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมการตลาด นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมการจัดการ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อการบริหารจัดการและสร้างผลกำไรให้กับธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารอย่างยั่งยืน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า สมการโครงสร้างของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วยตัวแปร คุณลักษณะของผู้ประกอบการ นวัตกรรมทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขัน ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ พัฒนาคุณลักษณะของผู้ประกอบการ เสริมสร้างนวัตกรรมทางธุรกิจ เพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันในระดับนานาชาติ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า เส้นทางอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีน้ำหนักของเส้นทางอิทธิพลทางตรงมากที่สุด คือ คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้มีอิสระในการบริหารงานพัฒนาความสามารถสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง มีการตัดสินใจที่ดีและกล้าเสี่ยงในการลงทุน ปรับปรุงการทำงานเชิงรุกและความกล้าที่จะแข่งขันในทุกรูปแบบ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการเกิดความรู้ใหม่ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบในการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศและภายใต้บริบทของโลก โดยมีตัวแปรหลักที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทยที่สำคัญ คือ คุณลักษณะของผู้ประกอบการ นวัตกรรมทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการ

แข่งขัน และความสำเร็จในการดำเนินงาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย โดยควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการและพัฒนาทักษะบุคลากรที่เกี่ยวข้องในด้านดังกล่าว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ และเป็นการพัฒนาผู้ประกอบการให้เกิดความเข้มแข็ง ทั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการในด้านการยืนยันผลการวิจัยตามแนวคิดทฤษฎีและสมมติฐานการวิจัย สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมที่ต่างกัน เช่น กลุ่มอุตสาหกรรม New S Curve หรือกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการเติบโตสูง เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษากว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- Bangkokbiznews. (2022). *The food industry aims for 2022 exports to reach a new high of 1.2 trillion*. Retrieved from <https://www.bangkokbiznews.com/business/984224>
- Bhrammanachote, W. (2021). The Relationship of Modern Marketing Strategies Affecting the Competitive Advantage of Local Business Towards the Holding of the Chinese Investors. *Panyapiwat Journal*, 13(1), 1–17. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240578/170040>
- Bollen, K. A. (1989). *Structural Equation with Latent Variables*. New York: John Wiley and Sons.
- Chareebut, T., & Boonyoo, T. (2021). Casual Model of Factors Affected on Performance of Entrepreneurs in Computer Business, Bangkok and Metropolitan Regions. *Western University Research Journal of Humanities and Social Science*, 7(1), 37–48. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/WTURJ/article/view/254538/172600>
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16, 297–334. Retrieved from <https://link.springer.com/article/10.1007/BF02310555>
- Diamantopoulos, A., & Siguaw, A. D. (2000). *Introducing LISREL: A guide for the uninitiated*. London: Sage Publications.
- Hair, J. F., Black, W.C., Babin, B.J., & Anderson, R.E. (2010). *Multivariate Data Analysis*. (7th ed.). New York: Pearson.
- Kaiyawan, K. (2013). *Structural Equation Model Analysis AMOS*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Kaplan, D. (2000). *Structural Equation Model: foundation and extensions*. Thousand Oake: Sage Publication.

- Kaplan, R., & Norton, D. (1992). The Balanced Scorecard—Measures That Drive Performance. *Harvard Business Review*, 79.
- Kerr, S. P., Kerr, W. R., & Xu, T. (2018). Personality Traits of Entrepreneur: A Review of Recent Literature. *Foundation and Trends in Entrepreneurship*, 14(3), 297–356. Retrieved from <https://www.nowpublishers.com/article/Details/ENT-080>
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 140, 5–55. Retrieved from https://legacy.voteview.com/pdf/Likert_1932.pdf
- Linares, R. H., Kellermanns, F. W., Fernandez, M. C. L., & Sarkar, S. (2019). The effect of socioemotional wealth on the relationship between entrepreneurial orientation and family business performance. *BRQ Business Research Quarterly*, 22(4), 216–294. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/2340944420941438>
- Maireang, K. (2020). Administration Innovation Model for Small and Medium Enterprises. *Journal of Buddhist Anthropology*, 5(2), 255–268. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSBA/article/view/237636/163691>
- Mukerjee, K. (2016). Factors That Contribute Towards Competitive Advantage: A Conceptual Analysis. *The IUP Journal of Business Strategy*, 13(1), 1–14.
- Nakkasem, W., & Pasunon, P. (2018). Factors Affecting the Competitive Advantage of Service Business Entrepreneurs in Bangkok. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(1), 2148–2167. Retrieved from <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/120933/93421>
- Piros, S. (2021). The Impact of Entrepreneur Characteristics of Generation Y on the Success of Business Operation in Phitsanulok Province. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 15(2), 193–202. Retrieved from <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/reru/article/view/240574/170364>
- Porter, M. E. (2005). *The Competitive Advantage Creating and Sustaining Superior Performance*. New York: The Free Press.
- Rajapathirana, R. P. J., & Hui, Y. (2018). Relationship between innovation capability, innovation type, and firm performance. *Journal of Innovation & Knowledge*, 3, 44–55. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2444569X17300409>
- Rangsungron, K. (2011). *Factors analysis with SPSS and AMOS for research*. Bangkok: SE-EDUCATION.

- Saeawut, S., & Treemongkol, P. (2021). The study of Business Innovation Management Potential to Business Performance of Small and Medium Enterprises in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. *Mahachula Academic Journal*, 8(2), 279–288. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JMA/article/view/250565/172289>
- Sawangrat, N. (2018). Structural Equation Model of Casual Factors Affecting the Success of Steel Industry Operations in the Age of Thailand 4.0. *Journal of the Association of Researchers*, 23(1), 127–140. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jar/article/view/241867/164462>
- Shan, P., Song, M., & Ju, X. (2016). Entrepreneurial orientation and performance: Is innovation speed a missing link?. *Journal of Business Research*, 69(2), 683–690. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0148296315003811?via%3Dihub>
- The Federation of Thai Industries. (2022). *List of members of the food industry group*. Retrieved from <https://industrialclub.fti.or.th/>
- Vanichbuncha, K. (2013). *Structural Equation Analysis (SEM)*. Bangkok: 3 LADA LIMITED PARTNERSHIP.
- Wattanapunkitti, P. (2021). A Causal Relationship Model of Factors Influencing the Performance of Small and Medium Enterprises in Thailand. *Journal of Arts Management*, 5(3), 986–1004. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jam/article/view/251784/171017>
- Wattanapunkrith, P. (2021). Influence of Human Capital Development on Hotel Business' Competitive Advantage and Operational Success in the Upper Northern Region's Secondary Cities. *Dusit Thani College Journal*, 15(2), 1–15. Retrieved from <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/journaldtdc/article/view/249329/168077>
- Wongrat, K. (2021). Developing a Casual Relationship Model of Entrepreneurial Orientation and Business Innovation Capabilities to Influence the Performance of the Manufacturing Industry in Petchchaburi Province. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University*, 15(2), 27–39. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JournalGradVRU/article/view/242629/168287>